

Sygn. akt II Ca 638/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Grzegorz Ślęzak (spr.)
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSR del. Mariusz Kubiczek
Protokolant	Paulina Neyman

po rozpoznaniu w dniu 4 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej G. P. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową K. D. przeciwko P. P.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Opocznie

z dnia 24 lipca 2013 roku, sygn. akt III RC 40/13

zmienia zaskarżony wyrok w punktach pierwszym i drugim sentencji w ten sposób, że zasądzone od pozwanego P. P. na rzecz małoletniej powódki G. P. alimenty w kwocie po 600,00 złotych miesięcznie podwyższa do kwoty po 700,00 (siedemset) złotych miesięcznie, a w pozostałej części apelację oddala znosząc wzajemnie między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt II Ca 638/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 24 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy w Opocznie po rozpoznaniu sprawy z powództwa: małoletniej G. P. działającej przez przedstawicielkę ustawową matkę K. D. przeciwko P. P.

o podwyższenie alimentów do kwoty po 1000 złotych miesięcznie

1. podwyższył świadczenia alimentacyjne od pozwanego P. P. ustalone ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Opocznie dnia 13 października 2009r. w sprawie sygn. akt. III RC 156/09 na rzecz jego małoletniej córki G. P. z kwoty po 500,- złotych miesięcznie do kwoty po 600,- złotych miesięcznie płatne z góry w terminie do dnia 20-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniej matki K. D. z ustawowymi obowiązującymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat poczynając od dnia 23 lipca 2013 roku;

2. oddalił powództwo w pozostałej części;
3. zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,- złotych tytułem opłaty sądowej w sprawie oraz kwotę 6,- złotych za klauzulę wykonalności;
4. wyrokowi w pkt. 1-szym nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przedstawione poniżej ustalenia i zarazem rozważania Sadu Rejonowego:

K. D. i P. P. są po rozwodzie. Z małżeństwa mają córkę G. - małoletnią powódkę. Zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec powódki został określony ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Opocznie w dniu 13 października 2009 roku, w sprawie sygn. akt III RC 156/09, na kwotę po 500 złotych miesięcznie.

G. P. ma 12 lat., jest uczennicą V klasy szkoły podstawowej w O.. Od września rozpocznie naukę w VI klasie. Małoletnia jest alergikiem i ma astmę. Koszt leków to około 180 złotych na półtora miesiąca. Ostatnio przez okres dwóch miesięcy nie uczęszczała do szkoły z powodu zapalenia płuc i krztuśca. Koszt tego leczenia to kwota 300 zł. Małoletnia nie korzysta z płatnych zajęć dodatkowych. Uczęszcza na kółka matematyczne i z języka angielskiego prowadzone przez szkołę. Raz w tygodniu małoletnia uczęszcza na basen, koszt jednego wyjścia to 8 zł. Koszt podręczników do szkoły to kwota 400 zł, wyprawka 200 zł. Składki w szkole to 120 zł. rocznie, ubezpieczenie 40 zł, wycieczki i kieszonkowe to 120 zł rocznie, ubrania (bluzki, spodnie, swetry) 500 zł. rocznie, kurtka 100 zł, wakacje 500 zł., wyżywienie 150 zł., buty (3 pary rocznie) po 45 zł. Miesięczny koszt utrzymania małoletniej K. D. określiła na 1.000 zł.

K. D. ma 32 lata, jest na rencie okresowej do listopada 2014 roku z powodu depresji. Wysokość świadczenia rentowego to kwota 560 zł. miesięcznie. Jest właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w O. przy ul. (...), w którym zamieszkuje wraz z córką i matką. K. D. podejmuje prace dorywcze, ostatnio pracowała przy zbiorze truskawek. Prowadzi wspólne gospodarstwo domowe z matką, która utrzymuje się z renty w kwocie 1.100 zł. Koszt utrzymania mieszkania dzielą na 3, a składa się na niego: czynsz w kwocie 350 zł., gaz 60 zł., za 2 miesiące, światło 200 zł. za 2 miesiące, telefon G. 50 zł. K. D. nie otrzymuje zasiłku rodzinnego na córkę. Pozwany płaci alimenty nieregularnie, jednakże K. D. nie występowała z wnioskiem o wszczęcie egzekucji do komornika.

Pozwany P. P. ma 33 lata, z zawodu jest cieślą, jest zdrowy, od 7 lat wraz z konkubiną R. S. i drugim dzieckiem - sześciolletnią córką M. - mieszkają w Norwegii. Pozwany zatrudniany jest na kontrakcie, otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 39 200 koron brutto. Z kwoty tej potrącany jest podatek w kwocie 12.948 koron oraz 2.500 koron tytułem długu jaki pozwany zobowiązany jest zwrócić za niezapłaconą energię elektryczną, która pobrał w okresie gdy stracił pracę. Pozwanemu pozostało jeszcze 12.190 koron do spłaty tytułem długu za energię elektryczną. Netto wynagrodzenie pozwanego po w/w potrąceniach to kwota 23.752 koron. Pozwany mieszka w wynajętym mieszkaniu, koszt wynajmu to 6.900 koron miesięcznie. Koszt energii elektrycznej to 1.804 koron miesięcznie. Druga córka pozwanego uczęszcza do przedszkola w Norwegii, którego koszt to 2.500 koron miesięcznie. Pozwany otrzymuje zasiłek na córkę M. w kwocie 960 koron. Konkubina pozwanego nie pracuje, jest na jego utrzymaniu. W dniu 23 października 2013 roku P. P. i R. S. zaplanowali zawarcie związku małżeńskiego. Pozwany utrzymuje kontakt telefoniczny z córką G..

Sąd zważył, iż powództwo jest częściowo zasadne

W myśl art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Zgodnie zaś z art. 135 § 1 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przy czym zmiany ustalonej w myśl tej zasady wysokości alimentów można żądać w razie zmiany stosunków po którejkolwiek ze stron (art. 138 kro).

Obowiązek alimentacyjny pozwanego P. P. wobec małoletniej córki określony został po raz ostatni ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Opocznie w dniu 13 października 2009 roku, w sprawie sygn. akt III RC 156/09 na kwotę po 500 złotych miesięcznie. Należy wskazać, iż w ciągu ostatnich trzech lat zwiększyły się potrzeby małoletniej G., jednakże nie tak aby uzasadniały one podwyższenie alimentów o 100 %. Wskazać należy, że obecnie małoletnia ma 12 lat, od września rozpocznie naukę w VI klasie szkoły podstawowej, nie korzysta z żadnych dodatkowych zajęć płatnych, z wyjątkiem basenu, którego miesięczny koszt to około 40 zł. Matka małoletniej wskazuje, że ponosi koszty leczenia córki i jest to okoliczność, która istniała już poprzednio. Koszty tego leczenia to kwota 180 zł., na półtora miesiąca. Nadto wskazuje, że ponosi zwiększone wydatki na córkę -jak chociażby zakup co roku 2 kurtek dla dziecka. Podnieść należy, że stosownie do art. 6 k.c. to na powódce ciążył obowiązek udowodnienia powyższych faktów, czego nie uczyniła. Zauważyć również trzeba, że K. D. miesięczny koszt utrzymania córki określiła na 1.000 zł. (k.4v.). Uwzględniając fakt, że obowiązek alimentacyjny obciąża rodziców w równej części, udział matki w kosztach utrzymania córki winien wynosić 500 złotych. W okolicznościach niniejszej sprawy (uwzględniając wiek małoletniej i brak po jej stronie niepełnosprawności) nie można przecież przyjąć, że obowiązek alimentacyjny matki wyczerpuje się w całości w osobistych staraniach o utrzymanie lub wychowanie małoletniej. Uwzględniając nadto koszty wyżywienia, ubrania, obuwia, podręczników, opłat i wydatków związanych z uczęszczaniem do szkoły podstawowej, środków higienicznych i godziwej rozrywki adekwatnej do wieku i stopnia rozwoju dziecka, w ocenie Sądu kwota podwyższenia alimentów jest adekwatna do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej G..

W ocenie Sądu na podwyższenie alimentów o kwotę 100 złotych pozwalają możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. P. P. mieszka i pracuje w Norwegii. Miesięcznie uzyskuje wynagrodzenie około 23.752 koron (wartość 1 korony to 0.50 PLN). Pozwany mieszka z konkubiną i sześciolletnią córką M.. Uwzględniając wydatki jakie pozwany ponosi za wynajęcie mieszkania (6.900 koron), opłata za energię elektryczną (1,804 koron), koszty przedszkola (2.500 koron), z uzyskiwanego wynagrodzenia pozostaje mu na utrzymanie około 12.548 koron miesięcznie (6.274 PLN). Sąd dostrzega, że pozwanego obciąża również obowiązek alimentacyjny na rzecz córki M.. Należy jednak zauważyć, że pozwany otrzymuje na córkę zasiłek, który pozwala na częściowe zaspokojenie potrzeb córki M.. Nadto skoro pozwany stać na utrzymywanie niepracującej konkubiny, to nic nie stoi na przeszkodzie aby płacić większe alimenty na małoletnią córkę, która nie jest w stanie się sama utrzymać, w przeciwieństwie do dorosłej, zdrowej konkubiny pozwanego. Pozwany jest młodym, zdrowym mężczyzną, który posiada wyuczony zawód cieśli, posiada zatem realne możliwości uzyskiwania dodatkowych zarobków i może podwyższać swoją stopę życiową. To rodzice muszą podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami i nie mogą uchylać się od tego obowiązku tylko na tej podstawie, że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z dn. 9.06.1976r. IIICZP 46/75, OSN CP 1976, nr 9, poz. 184).

Mając na uwadze powyższe okoliczności i rozważania Sąd uznał za zasadne podwyższenie alimentów należnych od pozwanego P. P. na rzecz jego małoletniej córki G. z kwoty po 500 zł do kwoty po 600 zł miesięcznie.

W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił, uznając je za wygórowane i nie znajdujące uzasadnienia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Apelacja zredagowana przez samą przedstawicielkę ustawową zaskarżonemu orzeczeniu zarzuca błędne ustalenie potrzeb powódki, której koszty utrzymania- według apelującej- w ostatnich latach wzrosły.

Treść powyższej apelacji wskazuje jednak, że zaskarżonemu wyrokowi zarzuca obrazę prawa materialnego, tj. przepisów art. 138 w zw. z art. 135 § 1 i § 2 k.r.i.o. przez zasądzenie alimentów zaniżonych w stosunku do zmian, jakie nastąpiły w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Apelująca wносиła o zmianę wyroku Sądu I instancji w zaskarżonej części

i podwyższenie zasądzonych nim alimentów do kwoty po 1000 złotych miesięcznie.

Pozwany wnosił o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów procesu za drugą instancję.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona, ale tylko w części.

Chybiony jest bowiem zarzut błędnych ustaleń Sądu odnośnie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb małoletniej.

To sama bowiem przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki zeznając podała, iż miesięczne koszty utrzymania małoletniej G. P. stanowią kwotę 1000 złotych.

Zatem Sąd Rejonowy określił aktualne usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki w oparciu o zeznania jej matki i w związku z tym zarzut błędnych ustaleń w tym zakresie nie może być trafny.

Lektura materiału aktowego prowadzi zatem do wniosku, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych tak w zakresie aktualnych usprawiedliwionych potrzeb powódki- uznając przy tym trafnie, iż wskazane przez matkę dziecka koszty związane

z leczeniem nie są nowymi i występowały już poprzednio, kiedy to obowiązek alimentacyjny ojca G. określony został na kwotę 500 złotych miesięcznie- jak też i w zakresie aktualnych możliwości zarobkowych i majątkowych obojga rodziców powódki- w tym zobowiązanego do alimentacji pozwanego, który aktualnie założył nową rodzinę i ma na utrzymaniu drugą córkę.

Z tych prawidłowych ustaleń Sąd I instancji wysunął jednak- jak trafnie podnosi apelacja- nie do końca właściwe wnioski w zakresie wysokości aktualnych świadczeń alimentacyjnych, jakie powinny obciążać obojga rodziców małoletniej powódki, a tym samym w sposób niewłaściwy- w stosunku do prawidłowo ustalonych aktualnych usprawiedliwionych potrzeb dziecka oraz możliwości zarobkowych i majątkowych jego rodziców- podwyższył dotychczasowe alimenty należne od pozwanego jedynie o 20%, co doprowadziło do nadmiernego obciążenia obowiązkiem dostarczenia środków na utrzymanie córki jej matki, której możliwości zarobkowe i majątkowe są o wiele gorsze od pozwanego, a która to w znacznej części swój obowiązek wykonuje świadcząc osobistą pieczę nad dzieckiem oraz osobiste starania o jej wychowanie i utrzymanie.

W powyższym upatrywać należy obrazy przez Sąd I instancji prawa materialnego, tj. przepisów art. 135 w zw. z art. 138 k.r.i.o. przez nieuwzględnienie w odpowiednim stopniu wykonywania przez matkę powódki obowiązku alimentacyjnego w sposób przewidziany w art. 135 § 2 k.r.i.o.

Mając zatem na względzie prawidłowo określone przez Sąd Rejonowy aktualne usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki na kwotę 1000 złotych miesięcznie oraz aktualne możliwości zarobkowe obojga jej rodziców i dostrzegając, iż te możliwości matki są mniejsze od tych, jakie posiada ojciec, a także przewidziane w § 2 art. 135 k.r.i.o. osobiste starania matki małoletniej o jej wychowanie i utrzymanie, Sąd Okręgowy uznał, że właściwym będzie rozłożenie finansowego obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rodziców uprawnionej w ten sposób, że ojciec powinien łożyć na utrzymanie córki 700 złotych, a matka 300 złotych miesięcznie.

Skutkiem powyższego była zmiana wyroku w zaskarżonej części na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. przez podwyższenie zasądzonych nim alimentów do kwoty po 700 złotych miesięcznie (ostatecznie więc o 40% po blisko 4 latach od ostatniej ugody alimentacyjnej między stronami).

O kosztach procesu między stronami za drugą instancję orzeczono na zasadzie art. 100 k.p.c.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania oraz powołane w nich przepisy Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.